

רע"פ 8587/15 - גיא דיין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 8587/15

כבוד השופט ח' מלצר
גיא דיין

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים: ד' ברלינר - נשיאה, ג' קרא - ס"נ, ו-א' אורנשטיין - ס"נ), מתאריך 25.11.2015, ב-עפ"ג 38461-10-15

עו"ד גלית מבורך; עו"ד עידו מושל

בשם המבקש:

עו"ד מיכל בלומנטל

בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים: ד' ברלינר - נשיאה, ג' קרא - ס"נ, ו-א' אורנשטיין - ס"נ), ב-עפ"ג 38461-10-15, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופט: ב' שגיא), ב-ת"פ 49350-06-14.

לצד בקשת רשות הערעור, הוגשה גם בקשה לעיכוב ביצוע של עונש המאסר שהושת על המבקש. בהקשר זה הוריתי כי עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש יעוכב עד למתן החלטה אחרת וכן ביקשתי מהמשיבה כי תגיש את תגובתה לבקשה, והיא עשתה כן.

עמוד 1

אביא עתה את הנתונים הרלבנטיים להכרעה במכלול.

רקע עובדתי

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום שייחס לו את העבירות הבאות: מעשה מגונה בהסכמה תוך ניצול יחסי מטפל-מטופל (עבירה לפי סעיפים 348(ד) ו-247א(ב) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), ובעילה אסורה בהסכמה, תוך ניצול יחסי מטפל-מטופל (עבירה לפי סעיף 347א(ב) לחוק העונשין) (שתי עבירות).

3. לפי עובדות כתב האישום, בשנת 2009 המתלוננת פנתה אל המבקש, פסיכולוג קליני מומחה, כדי לקבל ממנו טיפול נפשי. המבקש טיפל במתלוננת תמורת תשלום בקליניקה השייכת לו במשך למעלה משנה בתדירות של פעם בשבוע.

בינואר 2011, המתלוננת נפרדה מבעלה וכתוצאה מכך נקלעה למשבר. בתאריך 05.03.2011, המתלוננת טילפנה למבקש וביקשה להיפגש עימו באופן מיידי. המבקש הגיע למלון כלשהו בתל אביב והציע למתלוננת כי ייסעו לחוף ים, הסמוך למלון. בהיותם ברכב, המתלוננת אמרה למבקש כי חסר לה חום וכי היא "מפורקת". בהמשך, המבקש והמתלוננת עישנו יחד חשיש, תוך שהמבקש ציין בפני המתלוננת כי בכך מגיעים לסיום יחסי המטפל-מטופל שלהם. לאחר מכן, המבקש נשק למתלוננת, ליטף את שערה ונגע לה בחזה.

אחרי המפגש האמור, בין המבקש למתלוננת התקיימו שני מפגשים נוספים: במפגש הראשון השניים השתמשו בחשיש, והמבקש שאל את המתלוננת, בין היתר, אם היא "רוצה ממנו ילד". המבקש אף הציע, כי ירכיבו אוהל (מסדינים ושמיכות), אותו כינה: "איגלו" - כתחליף לביתה שהתפרק באותה התקופה. בהמשך לאמור ובמהלך אותו הלילה, המבקש בעל את המתלוננת בהסכמתה.

כחמישה ימים לאחר מכן, התקיים מפגש נוסף בין המבקש למתלוננת, במהלכו המבקש בעל את המתלוננת בשנית, בהסכמתה.

4. בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום והשית עליו את העונשים הבאים: שישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שישה חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש כל עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין, ופיצוי כספי למתלוננת בסך ₪ 10,000 (שאותו שילם המבקש).

5. המשיבה הגישה לבית המשפט המחוזי הנכבד ערעור על קולת העונש, במסגרתו ביקשה להחמיר בעונש שהושת על המבקש. המשיבה הדגישה בערעורה, כי בית משפט השלום הנכבד לא העניק משקל מספיק לנתונים בדבר חומרת מעשיו של המבקש, אשר ניצל לרעה את כוחו ומעמדו, וכן לפגיעה הקשה שנגרמה למתלוננת.

6. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורה של המשיבה וקבע כי העונש שהושת על המבקש חורג לקולא ממדיניות הענישה הראויה במקרים כגון דא, ומצדיק התערבות. לפיכך בית המשפט המחוזי הנכבד הטיל על המבקש 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל. נקבע כי יתר חלקי גזר הדין יותרו על כנם.

מכאן הבקשה שלפני.

טענות הצדדים בבקשה

7. בבקשה למתן רשות ערעור המבקש מלין על חומרת העונש שנגזר עליו. לטענת המבקש - בית המשפט המחוזי הנכבד שגה בדחותו את ממצאיו העובדתיים של בית משפט השלום באשר להתקיימותן של נסיבות מקלות, וזאת, לשיטתו, ללא כל הנמקה והצדקה. נטען בנוסף, כי בית המשפט המחוזי הנכבד לא נתן את המשקל הראוי לכך שהעבירה שבגדרה הורשע המבקש לפי סעיף 347א(ב) לחוק העונשין הינה נורמה עונשית חדשה יחסית, אשר עד להרשעתו של המבקש בה - טרם הורשע אדם בגינה.

8. בתגובתה, המשיבה טענה כי הבקשה איננה עומדת בקריטריונים, אשר הותוו לצורך מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", בשים לב לכך שעניינה של הבקשה הוא למעשה בחומרת העונש שהושת על המבקש, וזה איננו חורג, לגישתה של המשיבה, ממדיניות הענישה ההולמת במקרים כגון דא.

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה ובתגובת המשיבה לבקשה - הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. אנמק בקצרה הדברים להלן.

10. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במקרים מיוחדים, בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינם הקונקרטי של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)).

11. הבקשה שלפני איננה חורגת מעובדות המקרה הקונקרטי, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק מיוחדים התומכים במתן רשות ערעור בעניינו, ומשכך - היא איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה למתן רשות ערעור.

12. זאת ועוד: הבקשה שלפני נסובה, כל כולה, סביב חומרת העונש שהושת על המבקש, וכפי שנפסק על ידי בית משפט זה, לא אחת, השגה על חומרת העונש אינה עילה לקיום דיון "בגלגול שלישי" בפני בית משפט זה, למעט במקרים נדירים, בהם העונש אשר הושת על המבקש סוטה סטייה חריגה ממדיניות הענישה הראויה (ראו למשל: רע"פ

3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009). עוד נקבע בפסיקה, כי "החמרה בעונש שהוטל על המבקש בערכאת הערעור, כשלעצמה, אינה מהווה עילה למתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (ראו: רע"פ 2426/12 מחאמיד נ' מדינת ישראל (01.04.2012); רע"פ 4883/12 הררי נ' מדינת ישראל (28.06.2012); רע"פ 8433/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל (24.12.2012)).

די בטעמים אלו, כשלעצמם, כדי לדחות את הבקשה לרשות ערעור.

13. אף לגופו של עניין – טענותיו של המבקש (המפורטות בבקשה – על 68 סעיפיה) עוסקות בעניינו הפרטני, ועיקרן בתקיפת ממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי הערכאה המבררת דלמטה, על יסוד התרשמותה מהראיות והעדויות שהובאו בפניה. כפי שצינתי ב-רע"פ 8826/15 שליימוביץ' נ' מדינת ישראל (27.1.2016): "לא בנקל תתערב ערכאת הערעור בממצאים כגון דא, שכן הערכאה הדיונית היא זו שמתרשמת באופן ישיר ובלתי אמצעי מן העדים שהופיעו לפניו, וביכולתה לתור נאמנה אחר אותות האמת". (ראו גם: רע"פ 4150/15 בר כוכבא נ' מדינת ישראל (18.6.2015); רע"פ 4844/15 גלבוץ נ' מדינת ישראל (16.7.2015); רע"פ 3319/15 שקיראת נ' יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה, ירושלים (20.7.2015)).

דברים אלו יפים מקל וחומר, כאשר מדובר בהשגות על קביעות עובדתיות שאושרו בערכאת הערעור, ועתה מתבקשת בחינתן מחדש ב"גלגול שלישי".

14. למעלה מן הצורך, אתייחס לטענת המבקש לפיה לא ניתן משקל הולם לעובדה שמדובר בשימוש בנורמה עונשית חדשה יחסית. סעיף 347 לחוק העונשין, קובע כהאי לישנא:

347א. (א) בסימן זה –

"טיפול נפשי" – אבחון, הערכה, ייעוץ, טיפול, שיקום, או ניהול שיחות, שנעשו באופן מתמשך, בדרך של מפגש פנים אל פנים, כדי לסייע לאדם הסובל ממצוקה, הפרעה, מחלה או בעיה אחרת, שמקורן רגשי או נפשי;

"מטפל נפשי" – מי שעוסק, או שמציג את עצמו כעוסק, במתן טיפול נפשי, כמשלח יד או מכוח תפקיד.

(ב) מטפל נפשי הבוועל אישה או העושה מעשה סדום באדם, שמלאו להם שמונה עשרה שנים, במהלך התקופה שבה ניתן להם טיפול נפשי על ידו ועד תום שלוש שנים מסיום הטיפול כאמור, בהסכמה שהושגה תוך ניצול תלות נפשית ממשית בו, שמקורה בטיפול הנפשי שניתן להם על ידו, דינו – מאסר ארבע שנים; לענין סעיף זה יראו מעשים כאמור שנעשו על ידי מטפל נפשי שהוא פסיכולוג, פסיכיאטר או עובד סוציאלי, או מי שמתחזה לאחד מאלה, במהלך התקופה שבה ניתן הטיפול הנפשי כאילו נעשו תוך ניצול תלות נפשית ממשית כאמור; חזקה זו לא תחול אם המעשים החלו לפני תחילתו של הטיפול הנפשי.

(ההדגשות שלי- ח"מ)

בענייננו, סעיף החוק בו הורשע המבקש, נחקק לפני למעלה מ-12 שנה, ועיגן בחקיקה הפלילית איסור שהוא

בבחינת מושכלות יסוד. הכרזתו המלאכותית של המבקש בדבר סיום יחסי הטיפול בינו לבין המתלוננת, עובר למעשים המיניים שביצע בה, מדברים בעד עצמם וממחישים כי היה מודע לאיסור. יתר על כן הסעיף קובע כי ניתן להרשיע מטפל שבעל או ביצע מעשה סדום במטופל - עדתום שלוש שנים מסיום הטיפול, הכל כמפורט בסעיף.

15. מן המקובץ עולה כי בנסיבות העניין - אין מקום ליתן משקל משמעותי למועד חקיקתו של הסעיף, או לטענת המבקש כי טרם הורשע אחר בעבירה זו, זאת מאחר שהמבקש בבקשה שלפני לא כפר למעשה בכך שהתקיימו בעניינו כל תנאי יסודות הסעיף ותנאיו, והוא אף לא העלה לגבי הסעיף כל שאלה פרשנית המצריכה ביאור.

16. מעבר לכל האמור לעיל - הנני סבור כי בנסיבות המקרה דנן, כפי שהובהר בפסק דינו המנומק והשקול של בית המשפט המחוזי הנכבד, עונש המאסר שהושת על המבקש הוא הולם וראוי בנסיבות. זאת לנוכח חומרת מעשיו של המבקש, אשר ניצל את האמון הרב שהמתלוננת נתנה בו ואת התלות הרגשית שפיתחה כלפיו, כדי לספק את צרכיו המיניים, תוך שהוא עושה שימוש ציני בתכנים שהועלו במסגרת הטיפול הפסיכולוגי שהעניק לה עובר לקיום היחסים המיניים, ובשים לב לעונש המאסר המירבי (4 שנים), הקבוע לצד העבירה.

17. נוכח כל האמור לעיל, דעתי היא כי המקרה שלפני איננו מצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". משכך - בקשת רשות הערעור נדחית.

18. עיכוב ביצוע העונש עליו הוריתי בהחלטתי- יבוטל איפוא. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו - בתאריך 13.06.2016 עד לשעה 10:00, בבימ"ר ניצן, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"ד באייר התשע"ו (22.5.2016).

ש ו פ ט